

מה מסתתר מאחורי קשריה

של הבלונדית המיסתורית

עם אלופי צה"ל וראשי המימשל?

התרשמות כה חזקה, שהביאה לשמירת הקשרים הלבביים גם כאשר ניתק הקשר בין שרון לבין משפחת גינגזברג, והגררשה הטרייה עברה לגור לבדה. קשרים לבביים אלה נמשכים עד היום. בעקבותיהם, הפכו מכוניות-הפאר, המגיי עות מדי ערב לבית הבודד, לקוריוז פי-קנטי ברחוב השקט, בו הכל יודעים הכל על הכל.

סימני

שאלה

א ולם המרות ידיעה כללית זו, נותרו עדיין הרבה סימני-שאלה מסביב ל-עלמה הצעירה: לאחר גירושיה, הביעה שרון את

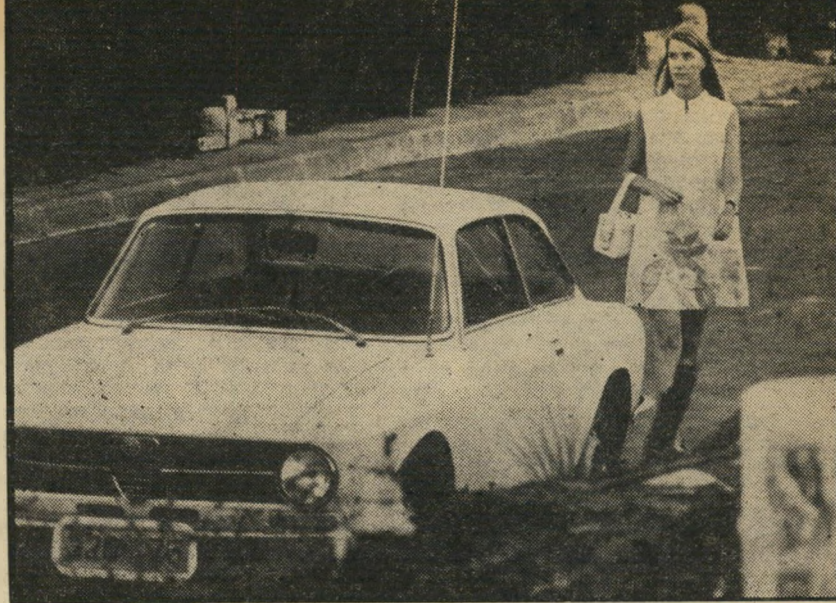
"לא, שום דבר. זה סודי."
"האם זה נכון שאת יודעת סודות שלא יודעים לאורח הפשוט?"
"לא, בכלל לא. איזה סודות אני כבר יכולה לדעת?"

מה

הקשר?

כ יצד הגיעה שרון ג. בפרק זמן כה קצר, להיכרות כה הדוקה עם אלופי צה"ל, קציני-מימטה בכירים ביותר, פקדי ממשלה נודעים, הבאים במגע ישיר עם שרים, ולפחות שתי דמויות ציבור מפור-סמות?

את ההיכרות הראשונה איתם, ערכה שרון בוויולה המקסימה של חתונה ב-

אשת המיסתורית

שרון גינגזברג ליד מכונית ה-"אלפא-רומיאו" שלה. האמריקאית הבלונדית נראית כצעירה רגילה, והר-פעטה בלבד אינה יכולה להסביר את טיב קשריה המיסתוריים עם אח"מים.

ליילות הגנרלים

גלה בחדר בו שהתה שרון מחבוא מאחורי ארון-הקיר, ובו שלושה רובים. שרון שיכנעה את החוקרים באי-מעורר בותה בעניין. באמצעות שיחת-טלפון ל-קצין מסויים. היא שוחררה בו במקום.

"אינני רוצה

לפגוע"

מ דוות כתב "העולם הזה" עז פגישתו עם "האמריקאית ה-מיסתורית":

רחוב של וילות קטנות. הווילה המסויימת מוסתרת מאחורי שורת אורנים. מאחורי ריה פרדס. על הדלת השלט גינגזברג. הבלונדית שפתחה בפני את הדלת היתה באמצע שנות העשרים שלה. אך נראתה הרבה יותר צעירה. לאחר שהצגתי את עצמי, היא נראתה נרגשת. שני הפודלים שלצידה הרגישו במתה של גבירתם, נדי בקו ממנו.

ביקשתי ממנה לספר לי על תקרית עזה. "אינני יכולה." ענתה שרון. "אני לא רוצה לפגוע באנשים שמנהלים את ביתי החולים האמריקאי."

"ביקשת מ-... פעמיים, שיאשר לך לעבוד בעזה, והוא דחה את בקשתך. איך בכל זאת הצלחת לקבל עבודה שם?" שרון נשאת לעמוד בפתח ביתה: "מדוע אתה צריך לכתוב על זה? אני לא אוהבת עיתונאים." לאחר היסוס קל, היא ממשיכה: "למעשה הורי התנגדו שאלך לעבוד בעזה. הם שפנו ל-... כדי שהוא לא ירשה לי."

"האם זה נכון שאת מכירה את אלוף

שרון משפשת את ידיה בתנועה עצב-נית: "כן, זה נכון." "ואת קצינה-משטרה...?" "את... כן." "ואת אלוף...?" "או, זה היה לפני שנתיים." "האם את יכולה לספר לי קצת על מהות קשריך עם אלופים ופקידים בכירים?"

הן גינגזברג היא כיום הבחורה המיסתורית ביותר בישראל.

כאשר הגיעה הצעירה האמריקאית ה-בלונדית ודקת-הגזרה ארצה, לפני שנתיים וחצי, היתה בשבילה ישראל ארץ רחוקה ובלתי-מוכרת, אליה באה רק בגלל בעלה, שביקש לעלות ארצה. שרון אף לא היתה יהודייה, התגיירה רק למען בעלה. מאז, הבעל אמנם כבר איננו - הוגג התגרש - אולם לעומת זאת הגיעה שרון להישגים נדירים באמנות רכישת הידידים. בין מכריה כיום נמנים קציני-משטרה בכירים, אלופי צה"ל, ושורה ארוכה של פקידים בכירים בממשלת-ישראל. מכוניות-

מאח

מרסל זוהר

פאר של אורחים כבדים ועצרות דרך קבע ליד הווילה המבודדת. ברחוב המת-נחלים בגנייה-הודו, שם מתגוררת הגרושה הבלונדית לבדה, בחברת שני הפודלים שלה. במוסק מאחור חונה מכונית ה-אלפא-רומיאו הלבנה שלה, מודל אחרון, ובאורווה שילדו - שני סוסירכיבה גזי-עיים.

תקרית

בעזה?

ה הון התפרסמה לראשונה, בחוג המצומצם של יודע-ידך, בעקבות התקרית שלה בעזה.

שרון הגיעה לעזה כדי לעבוד כאחות בבית-חולים שם. כדי להגשים את רצון-נה, לא הוססה אף לעקוף קצין בכיר באי-זור, שסירב להרשות לה זאת.

למרות הסיכון, הגיעה לעזה, החלה עובדת שם בבית-חולים. התקרית אירעה כאשר בחיפוש-שפתע, שערכו כוחות-הביטחון בבית-החולים, נת-

הבית המיסתורית

הווילה הבודדת ברחוב המתנחלים בגנייה-הודו, בסמוך לסביון, בה מתגוררת שרון. כניסת הבית מוסתרת על-ידי שורת עצים, ובאורווה שמאחוריו שני סוסים גזעיים. המכוניות המפוראות העוצרות בפתח הבית של הגרושה הבודדה הפכו לסוד-בר ברחוב.

רצונה לעבוד כאחות בעזה, לעזור לפלי-טים. כיצד זה איתרע מזלה, ושמה שור-בב לפרשת הרובים? מה בדיוק התרחש שם?

מה מסתתר מאחורי הקשרים המיו-חדים בין הצעירה האמריקאית למספר כה רב של אנשי צמרת?

הסברם של כמה משכניה, כאילו המי-דובר רק ביחסים אינטימיים, אינו מצליח לענות על כל השאלות, ומשאיר פתוחה את השאלה העיקרית:

מי את, שרון ג.?

באיזור הווילות שבקסריה. בעלה - לשעבר - של שרון הוא ויל-יאם גינגזברג, כיום מרצה לכלכלה באר-גיברטיה העברית בירושלים. אביו של ויליאם הוא לא אחר מאשר אדוארד גינגז-ברג - נשיא המגבית היהודית המאוחדת. האמריקאית הצעירה הרגישה עצמה בת-בית בקרב השמנת והסולת של ישראל: בתם של הורים מולטי-מיליונרים, היא הי-תה גיילה מילדותה לסביבתם של אח"מים. המיוחד במקרה של שרון ג. היא התרשמותם של האח"מים מכלתו הטרייה של נשיא המגבית.

נעונו לעמוד בראש המידרשה. קרן הנגב התחייבה להעמיד לרשות צביון, לשם המשך הקמת המיבנים ב-שטה, 6 מיליון לירות במזומן, ועוד 2 מיליון ל"י כאשראי. צביון נרתם לענין, גייס לעזרתו צוות מעולה של מורים, רובם יוצאי קיבוצים, משוגעים לעניין. כל הקבוצה, כולל הנשים והילדים, ירדה לנגב כדי להשתקע במקום. תוך שבוע התברר לצביון ולאנשיו כי התמונה הוורודה, שציירו בפניהם אנשי (המשך בעמוד 24)

לזמן קצר, מעבודתו היומיומת. הפעולה בקרן התנהלה, במקרה הטוב, על חשבון שעות-הפנאי. בקלות-דעת חתמו חוזי-בנייה עם טול-ל-בונה, החלו יוצרים עובדות בשטח. אולם עד מהרה נוכחו כי הם בצרות, וכי על-ידי הוראות טלפוניות מתל-אביב אי-אפשר להקים קרייה תינוכית בנגב. צוות מעולה. אנשי הקרן התקשרו עם אברהם צביון, לשעבר מפקד מחנה מרכוס, סיפקו לו נתונים כוזבים על עוצ-מתה הפיננסית של קרן הנגב, וכך שיכ-

חסידיו החליטו לממש את רצונו של הוקו, התארגנו לשם כך במסגרת שנקראה קרן הנגב. הם נפסו לרעיון מעורפל של הקמת מידרשה ענקית, אך בדיקה מדוק-דקת של צורת התארגנות ושיטות פעו-לתם מגלה, כי לא זו בלבד שלא הבינו את גודל המשימה שנטלו על עצמם, אלא אף לא התייחסו לתפקידים ברצינות: הם לא הכינו תכנית-פעולה מגובשת, לא קב-עו לעצמם יעדים ויעדי-ביניים, לא פעלו במיסגרת תקציבית כלשהי. איש מבין חברי הקרן לא פרש, ולוא

עסקנים אלה הצליחו להביא את הר-מידרשה עד עברי פייפתח. בימים אלה נעשה נסיון להחליק את הדברים ולהשתי-קם: הוחלט על הקמת תאגיד בו יפעלו אנשי הקרן בשיתוף נציגי משרדי המ-שלה, והובטחה הזרמת מיליונים נוספים למידרשה. אולם נסיון העבר מראה, כי עד שלא ינותק כליל הקשר בין המדרשה לבין אנשי קרן הנגב - יימשכו הביונות. חלום הזקן. היה זה לפני כעשר שנים, שודיד בן-גוריון השמיע באוזני מקורביו את חזונו להקים בנגב מרכז רוחני.